

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. december 2013
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Trine Dahl
Sagsnr.: 2013-0030-1735
Dok.: 946853

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 66 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. oktober 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Karen Hækkerup

/

Anne Berg Mansfeld-Giese

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 66 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren indhente tal fra alle politikredse om brugen af "Østrigsmodellen" (hvor en voldelig partner bortvises fra bopælen) og redegøre for eventuelle barrierer for brugen af den.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at der i forbindelse med ikrafttrædelsen den 1. marts 2012 af lov nr. 112 af 3. februar 2012 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning blev oprettet en række særlige journalkoder i politiets sagsstyrings-system (POLSAS) til brug for bortvisningssager.

Rigspolitiet kan herefter oplyse, at politikredsene for perioden den 1. marts 2012 til den 31. oktober 2013 har oplyst følgende i forhold til antallet af sager, hvor en voldelig partner er blevet bortvist fra bopælen i medfør af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning:

Nordjyllands Politi	2
Østjyllands Politi	0
Midt- og Vestjyllands Politi	1
Sydøstjyllands Politi	2
Syd- og Sønderjyllands Politi	3
Fyns Politi	2
Sydsjælland- og Lolland-Falsters Politi	2
Midt- og Vestsjællands Politi	2
Nordsjællands Politi	3
Københavns Vestegns Politi	2
Københavns Politi	0
Bornholms Politi	2
Ialt	21

Ingen politikredse har påpeget væsentlige barrierer ved anvendelsen af loven i forhold til muligheden for at bortvise en voldelig partner fra bopælen.

Flere politikredse har dog påpeget, at politiet i sager vedrørende konflikter i parforhold ofte anvender mindre indgribende midler end bortvisning, herunder mægling og frivillige aftaler, hvorefter en part indvilliger i at forlade hjemmet i en nærmere fastsat periode. Endvidere har en politikreds påpeget, at det også kan have betydning for anvendelsen af bortvisning, at den voldsramte person, primært kvinder, ofte ikke føler sig tryk i hjemmet, og derfor foretrækker at tage ophold et andet sted.

Derudover kan politiet også i denne type sager anvende politilovens § 5 og udstede påbud eller foretage kortvarige frihedsberøvelser (f.eks. ved betydelig beruselse) eller anholdelse, hvor der er udøvet konkret vold eller fremsat trusler herom.

Rigspolitiet kan endelig oplyse, at det overordnet er Rigspolitiets opfattelse, at politikredsene er meget opmærksomme på lovens anvendelsesmulighed i relation til disse sager. Rigspolitiet skal dog samtidig bemærke, at anvendelse af bortvisning i et forholdsvis begrænset omfang formentlig også bl.a. beror på, at der er tale om en ganske kompleks sagstype, som vedrører parter, der er tæt følelsesmæssigt forbundet, og hvor situationen kan indebære bortvisning af en person fra eget hjem.”

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at forslag til lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning (L 10) blev fremsat på baggrund af Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1526/2011. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at udvalget fandt, at det forhold, at bortvisning ikke anvendes i større udstrækning, ikke i sig selv er problematisk. Det var således ikke udvalgets opfattelse, at bortvisning efter lovændringen skulle bringes i anvendelse i større grad. Udvalget anførte, at det afgørende må være, at bortvisning er et praktikabelt instrument, som kan benyttes i de tilfælde, hvor der reelt og praktisk er behov, og at bortvisningsmuligheden endvidere kan anvendes som et argument eller en mulighed i forbindelse med håndtering af voldssager, husfredskrænkelser og lignende.